

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 336/2018-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Mojmíra Mamojku prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Rohaľom Il'kivom, PhD., Timravina 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 25 D 137/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 25 D 137/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 25 D 137/2011 prikazuje konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je jej Okresný súd Zvolen povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Zvolen je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 488,13 € (slovom štyristoosemdesiatosem eur a trinásť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Martina Rohaľa Il'kiva, PhD., Timravina 9, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2018 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 12, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 D 137/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 336/2018-17 zo 4. júla 2018 prijal ústavnú s'ťažnosť v časti, ktorou s'ťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti ju odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

3. Z ústavnej s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľka (ako dedička v I. rade, pozn.) podala 5. októbra 2011 na okresnom súde návrh na začatie dedičského konania po poručiťelke [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poručiťelka“). Vec je na okresnom súde vedená pod sp. zn. 25 D 137/2011, pričom konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené.

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti ďalej uviedla:

„Sťažovateľka podala 2 sťažnosti na prietahy v konaní dňa 06.09.2017, ako aj dňa 27.11.2017. Predsedníčka OS Zvolen vo svojej odpovedi označila sťažnosť ako dôvodnú, za vzniknuté prietahy sa ospravedlnila, pričom poskytla aj podrobné vysvetlenie a prisľúbila na vec osobne dohliadať.

... K porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote dochádzalo a naďalej dochádza, keďže súd prvej inštancie ani po 6 rokoch vec nerozhodol, čo jej okrem priamej finančnej ujmy spôsobuje aj nepriamu finančnú ujmu, keďže takto nemôže užívať dedičstvo v hodnote vyššej ako 3 milióny Eur.

Náklady na právne zastúpenie v tomto konaní v dôsledku neefektívneho postupu súdu každým rokom prietahov narastajú. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodu pretrvávajúcej právnej neistoty si dovoľujem Ústavný súd SR požiadať, aby sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie vo výške 7 000,-Eur a uložil Okresnému súdu Zvolen uhradiť trovy právneho zastúpenia.

V dôsledku nečinnosti súdu, ako aj v dôsledku úkonov vykazujúcich znaky neefektívneho postupu súdu došlo k stavu, že sťažovateľka od roku 2011 čaká na konečné rozhodnutie v právnej veci, ktorá má ale pre ňu a jej rodinu veľmi veľký význam.

... Predmetné prietahy spôsobujú sťažovateľke 6 rokov stav právnej neistoty a zároveň neúnosné výdavky na právne zastúpenie. Súd nekonal tak, aby sťažovateľka mohla užívať svoje dedičstvo, t. j. prietahy spôsobujú de facto nevyhnutnosť zákonného nároku sťažovateľky.“

5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd prijal jej ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľky podľa čl. 12, čl. 46 ods.1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Zvolen vo veci spis. zn. 25D/137/2011 boli porušené.

Okresnému súdu Zvolen prikazuje v konaní vedenom pod spis. zn. 25D/137/2011 konať bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľke sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 7 000,-Eur.

Okresný súd Pezinok (správne má byť Okresný súd Zvolen, pozn.) je povinný sťažovateľke uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 325,42 Eur na účet jej právneho zástupcu, advokáta JUDr. Martina Rohaľa Ilkiva.“

6. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k ústavnej sťažnosti prípisom sp. zn. Spr 200/2018 z 3. apríla 2018, v ktorom predsedníčka okresného súdu predložila podrobný chronologický prehľad procesných úkonov konania, uviedla vyjadrenie zákonnej sudkyne v napadnutom konaní a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„Uvedené dedičské konanie je predsedníčkou súdu sledované (a to až do jeho právoplatného ukončenia) z dôvodu, že aj právny zástupca dedičov 2/ [REDAKOVANÉ] a 3/ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokát, sa na predsedníčku súdu obrátil so sťažnosťou na postup súdu. Podanou sťažnosťou namietal prieťahy v danom dedičskom konaní už v roku 2014 (vec vedená pod Spr 2036/2014 - ktorá sťažnosť bola mojou predchodkyňou vyhodnotená ako čiastočne dôvodná, keďže zistila prieťahy v danom konaní za obdobie od 16.07.2013 do 23.01.2014, na ktorý nedostatok bola vyššia súdna úradníčka písomne upozornená). Od tohto obdobia je predmetná vec predsedníčkou súdu pravidelne sledovaná v mesačných intervaloch s tým, že nielen sudca, vyšší súdny úradník, tiež administratívny personál tunajšieho súdu. ale aj notár [REDAKOVANÉ] (poverená dedičským konaním), sú z pohľadu plynulosti konania sledovaní a v prípade určitých nedostatkov dopytovaní na dôvody ich vzniku, vrátane prijatia potrebných opatrení zo strany predsedníčky súdu. Ďalšia sťažnosť na prieťahy v konaní je správou súdu evidovaná pod sp. zn. Spr 2022/2016, súdu doručená dňa 18.07.2016, opäť od advokáta [REDAKOVANÉ]. Sťažnosť bola dňa 12.08.2016 predsedníčkou súdu vyhodnotená ako nedôvodná, keď po prešetrení veci nezistila, že by v danej veci boli od poslednej sťažnosti (Spr 2036/2014) jednotlivé úkony vykonávané v neprimeraných lehotách a že by vznikali bez dôvodu nejaké prieťahy v danom konaní. Posledná sťažnosť na prieťahy v konaní (Spr 3013/2017 zo dňa 17.03.2017) bola podaná právnym zástupcom dedičky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokátom. Sťažnosť bola predsedníčkou súdu vyhodnotená ako dôvodná, nakoľko od decembra 2016 do podania sťažnosti nebolo

vo veci súdom konane efektívne. V tomto smere boli prijaté aj určité opatrenia vo vzťahu k zodpovedným osobám.

Som si vedomá skutočnosti, že predmetné dedičské konanie trvá už od roku 2011, avšak je potrebné uviesť, že sa jedná o konanie o dedičstve po poručiteľke, ktorá zomrela v cudzine a zároveň sa jedná aj o konanie o dedičstve alebo jeho časti, ktoré sa nachádza v cudzine. V danom konaní je potreba vykonávania úkonov tak súdnej komisárky, správcu dedičstva ako aj súdu s tým, že zistenie potrebných skutočností pre rozhodnutie o dedičstve bude a je v danom prípade veľmi časovo i právne náročné.

Je tiež potrebné uviesť, že v konaní nastali aj určité objektívne okolnosti v podobe ukončenia pracovného pomeru VSÚ a pridelenie veci najskôr [REDAKOVANÉ] a ďalej [REDAKOVANÉ] z dôvodov rozvedených vyššie. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že VSÚ, ktorému vec bola pridelená na ďalšie konanie, potrebuje na naštudovanie predmetného spisu určitý časový priestor, keďže spis má takmer 1200 strán. Nezanedbateľnou skutočnosťou je i fakt, že menovaný VSÚ pri jeho nástupe na súd neprevezme len tento jeden spis, ale stovky ďalších, v ktorých rovnako je potrebné konať plynule.“

V liste predsedníčka okresného súdu zároveň vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v danej veci.

6.1 Zákonná sudkyňa uviedla tieto skutočnosti:

„K veci môžem uviesť, že ako zákonnej sudkyňi mi bola táto vec pridelená dňom 22. 10. 2014 z dôvodu potreby rozhodnutia sudcu a to v súlade s vtedy platným Rozvrhom práce pre OS Zvolen. Dovtedy zo strany súdu bola vec pod dozorom vyššieho súdneho úradníka. Je pravdou, že doposiaľ vec nie je právoplatne skončená.

V roku 2017 dedičia II/ a III/ podali žiadosť o zmenu správcu z dôvodu zaujatosti, táto žiadosť pre opakované personálne zmeny v osobe VSÚ mi bola predložená až 06. 02. 2018. Po zistení stavu veci som pre objasnenie žiadosti nariadila vo veci pojednávanie, aj z dôvodu, že dedičia žijú v zahraničí (Kanada), preto je s nimi možná komunikácia len písomná, vyžaduje si preklad, čo by znovu neúmerne časovo predĺžilo posúdenie návrhu. Dedičia sú v ded. konaní zastúpení právnymi zástupcami so sídlom na území SR, preto je táto komunikácia výhodnejšia. O návrhu dedičov na zmenu správcu

bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 9.03.2018, t. č. je nariadený preklad rozhodnutia a následne bude doručený dedičom.

Zároveň som sa podrobne oboznámila s obsahom dedičského spisu a usúdila som, že pre opakované predloženie veci notárom súdu z dôvodu posúdenia správ správcu dedičstva (ako aj z iných dôvodov - zisťovanie majetku v zahraničí), je zdržiavané samotné prejednávanie dedičstva. Preto som dala pokyn na vytvorenie náhradného spisu uloženého na tunajšom súde, v ktorom môže súd posudzovať úkony a návrhy správcu dedičstva, ako aj návrhy dedičov vo vzťahu k správe dedičstva bez toho, aby bolo potrebné mať k dispozícii celý dedičský spis.“

6.2 Právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 23. augusta 2018 v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu uviedol:

„K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu si dovoľujem uviesť, že vec podaná v roku 2011 stále nie je rozhodnutá ani na súde prvej inštancie. Táto skutočnosť sama o sebe zakladá objektívny dôvod na prieťahy v konaní, ktorými stále dochádza k porušovaniu práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľka v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyjadruje v danej veci súhlas na upustenie od ústneho pojednávania.“

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súvisiaceho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

8. V súlade s čl. II bodom 2 písm. a) Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2018 do 28. februára 2019 v období od 17. februára 2019 do prijatia nového rozvrhu práce pri predkladaní veci do senátu Janou Laššákovou (sudkyňa spravodajkyňa) pracuje prvý senát ústavného súdu v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu), Jana Laššáková a Mojmír Mamojka. Vzhľadom na uvedené senát ústavného súdu rozhodol vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľky v zložení tak, ako to je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

Dňa 3. januára 2012 bol z kancelárie poručiťky vo Zvolene doručený jeden dokument.

Dňa 20. januára 2012 bolo [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dedička 2“) zaslané oznámenie súdnej komisárky o stave dedičského konania.

Dňa 6. februára 2012 bolo doručené oznámenie dedičky 2 v anglickom jazyku.

Dňa 13. marca 2012 bolo oznámenie dedičky 2 zo 6. februára 2012 postúpené súdu na predloženie tlmočníkovi na úradný preklad.

Dňa 25. júla 2012 bola súdu doručená žiadosť od právneho zástupcu sťažovateľky o postúpenie spisu súdnej komisárke.

Dňa 21. augusta 2012 boli súdu doručené písomnosti od súdnej komisárky na zabezpečenie ich úradného prekladu do slovenského jazyka.

Dňa 22. augusta 2012 bol súdu dedičkou 2 zaslaný e-mailom návrh na uzavretie dedičskej dohody na prípadné výhrady.

Dňa 24. augusta 2012 bol súdu doručený návrh súdnej komisárky na uzavretie dedičskej dohody na zabezpečenie jeho úradného prekladu do anglického jazyka.

Dňa 27. septembra 2012 súd vydal uznesenie č. k. 25 D 137/2011-272, ktorým pribral do konania tlmočníčku a prekladateľku [REDAKOVANÉ] na preklad do anglického jazyka.

Dňa 27. septembra 2012 súd vydal uznesenie č. k. 25 D 137/2011-275, ktorým pribral do konania tlmočníčku a prekladateľku [REDAKOVANÉ], na preklad do nemeckého jazyka.

Dňa 27. septembra 2012 súd vydal žiadosť o vykonanie dôkazu po poručiťke pre príslušný súd v Dánsku.

Dňa 27. septembra 2012 súd vydal žiadosť o zistenie zostatku na účte po poručiťke pre príslušný súd vo Švajčiarsku.

Dňa 19. októbra 2012 bolo súdu doručené od súdnej prekladateľky [REDAKOVANÉ], vyúčtovanie za preklad v sume 27,90 €.

Dňa 19. novembra 2012 bolo súdu doručené súdnou prekladateľkou [REDAKOVANÉ] vyúčtovanie za preklad v sume 438,24 €.

Dňa 24. januára 2013 súd vydal uznesenie č. k. 25 D 137/2011-319, ktorým priznal prekladateľke [REDAKOVANÉ], odmenu v sume 27,90 €.

Dňa 24. januára 2013 súd vydal uznesenie č. k. 25 D 137/2011-322, ktorým priznal prekladateľke [REDAKOVANÉ] odmenu v sume 438,24 €.

Dňa 24. januára 2013 súd zaslal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, sekcii medzinárodného práva a európskeho práva (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) žiadosť o sprostredkované doručenie dožiadaní príslušnému súdu v Dánsku o vykonanie dôkazu po poručiťelke a príslušnému súdu vo Švajčiarsku o zistenie zostatku na účte po poručiťelke.

Dňa 29. januára 2013 bola účastníkom konania zaslaná dohoda dedičov v slovenskom a anglickom jazyku.

Dňa 15. februára 2013 bol spis na základe pokynu vyššej súdnej úradníčky predložený súdnej komisárke na ďalšie úkony.

Dňa 18. februára 2013 súdna komisárka spis vrátila súdu na vyjadrenie sa k žiadosti dedičky 2 k dohode dedičov.

Dňa 19. februára 2013 bola súdu e-mailom doručená žiadosť od dedičky 2 o zodpovedanie otázok k dohode dedičov.

Dňa 20. februára 2013 bol spis postúpený späť súdnej komisárke na ďalšie konanie.

Dňa 1. marca 2013 zaslala súdna komisárka e-mailom odpoveď dedičke 2, ako má ďalej pokračovať v súvislosti s dohodou dedičov.

Dňa 11. marca 2013 bola súdu doručená odpoveď na dožiadanie z dánskeho ministerstva spravodlivosti.

Dňa 14. marca 2013 boli súdnej komisárke doručené od dedičky 2 e-mailom pripomienky k dohode dedičov a v ten istý deň jej súdna komisárka e-mailom zaslala odpoveď s vysvetlením ďalšieho postupu.

Dňa 21. marca 2013 dedička 2 e-mailom oznámila právnu zástupkyňu na zastupovanie v dedičskom konaní, a to [REDAKOVANÉ] z advokátskej kancelárie [REDAKOVANÉ].

Dňa 26. marca 2013 dedička 2 e-mailom požiadala o zaslanie podkladov jej právnej zástupkyňi.

Dňa 27. marca 2013 súdna komisárka e-mailom oznámila dedičke 2, že do spisu nebolo doručené žiadne splnomocnenie na zastupovanie v konaní pre [REDAKOVANÉ].

Dňa 2. apríla 2013 bola súdu doručená odpoveď na dožiadanie zo švajčiarskeho ministerstva spravodlivosti.

Dňa 29. apríla 2013 boli prekladateľkám [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], zaslané žiadosti o vyhotovenie ďalších dvoch vyhotovení prekladateľského úkonu.

Dňa 29. apríla 2013 bola do spisu založená plná moc od [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dedič 3“) pre advokátsku kanceláriu Brázdil & Brázdilová, ako aj pre ich advokátku [REDAKOVANÉ].

Dňa 10. mája 2013 boli súdu doručené dve kópie prekladu od prekladateľky [REDAKOVANÉ]

Dňa 14. mája 2013 bolo súdu doručené podanie z 3. mája 2013 od právnej zástupkyne dedičky 2 a dediča 3.

Dňa 24. mája 2013 súd vydal uznesenie č. k. 25 D 137/2011-478, ktorým priznal prekladateľke [REDAKOVANÉ], odmenu v sume 5,32 €.

Dňa 24. mája 2013 súd zaslal ministerstvu spravodlivosti žiadosť o sprostredkované doručenie dožiadania súdu o zistenie zostatku na účte po poručiťelke príslušnému súdu vo Švajčiarsku.

Dňa 14. júna 2013 bola z ministerstva spravodlivosti súdu vrátená žiadosť o sprostredkovanie dožiadania súdu, pretože nebolo vyhotovené vo francúzskom jazyku, ale v nemeckom jazyku.

Dňa 15. júla 2013 bola súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne dedičky 2 a dediča 3 o vyhotovenie potvrdenia o okruhu dedičov.

Dňa 16. júla 2013 súd zaslal potvrdenie o zistenom okruhu dedičov.

Dňa 5. septembra 2013 bolo súdu doručené podanie z dánskeho ministerstva spravodlivosti v anglickom jazyku o vrátení dokumentov po dokazovaní.

Dňa 4. novembra 2013 bolo súdu doručené podanie s prílohami z dánskeho ministerstva spravodlivosti týkajúce sa dokumentov z okresného súdu v Kodani.

Dňa 22. novembra 2013 bolo súdu doručené podanie od právnej zástupkyne dedičky 2 a dediča 3 o ďalších návrhoch v dedičskom konaní.

Dňa 23. januára 2014 súd vydal uznesenie č. k. 25 D 137/2011-512, ktorým pribral do konania prekladateľa z francúzskeho jazyka [REDAKOVANÉ].

Dňa 23. januára 2014 súd vydal žiadosť o zistenie zostatku na účte po poručiťke pre príslušný súd vo Švajčiarsku a zaslal ju na preklad do francúzskeho jazyka.

Dňa 25. marca 2014 bol súdu doručený od prekladateľa [REDAKOVANÉ] preklad žiadosti spolu s vyúčtovaním odmeny za preklad v sume 27,90 €.

Dňa 8. apríla 2014 súd vydal uznesenie, ktorým priznal prekladateľovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] odmenu.

Dňa 8. apríla 2014 súd zaslal ministerstvu spravodlivosti žiadosť, aby bolo sprostredkované doručenie dožiadania súdu príslušnému súdu vo Švajčiarsku.

Dňa 5. júna 2014 bola súdu doručená e-mailom žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky, aby bol spis postúpený súdnej komisárke na konanie, a doručené podanie právnej zástupkyne dedičky 2 a dediča 3 o ďalších návrhoch v dedičskom konaní.

Dňa 6. júna 2014 bol súdu prostredníctvom právneho zástupcu sťažovateľky doručený návrh na ustanovenie správcu dedičstva.

Dňa 1. júla 2014 bol rovnopis návrhu na ustanovenie správcu dedičstva spolu s výzvou na vyjadrenie zaslaný [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „správca dedičstva“) a právnej zástupkyne dedičky 2 a dediča 3.

Dňa 10. júla 2014 bolo súdu doručené podanie právnej zástupkyne dedičky 2 a dediča 3, ktorým oznámili, že predložili sťažovateľke návrh dedičskej dohody, ktorú v prílohe zaslali aj súdu.

Dňa 14. júla 2014 bol súdu doručený súhlas [REDAKOVANÉ] s ustanovením za správcu dedičstva.

Dňa 17. júla 2014 bolo súdu doručené podanie, ktorým dedička 2 a dedič 3 navrhli za správcu dedičstva spoločnosť [REDAKOVANÉ], Bratislava, spolu s jej súhlasom.

Dňa 12. augusta 2014 a 2. septembra 2014 boli súdu doručené podania zo švajčiarskeho súdu v Ženeve vo francúzskom jazyku.

Dňa 25. septembra 2014 súd vydal uznesenie o ustanovení [REDAKOVANÉ] za správcu dedičstva po poručiťke.

Dňa 2. októbra 2014 súd vyzval prekladateľa na preklad písomností dožiadaného súdu vo Švajčiarsku z francúzskeho jazyka v lehote 20 dní.

Dňa 3. októbra 2014 súd uznesením uložil povinnosť prekladateľovi do dánskeho jazyka Soerenovi Pind Jensenovi, aby vyhotovil preklad písomností justičného orgánu Dánska z 23. októbra 2013 a 28. októbra 2013.

Dňa 16. októbra 2014 bol súdu doručený preklad písomností do dánskeho jazyka.

Dňa 17. októbra 2014 podali dedička 2 a dedič 3 prostredníctvom právneho zástupcu [REDAKOVANÉ] odvolanie proti uzneseniu o ustanovení správcu dedičstva.

Dňa 17. októbra 2014 súd uznesením priznal prekladateľovi tlmočné za prekladateľský úkon do dánskeho jazyka.

Dňa 22. októbra 2014 bol súdu doručený preklad písomností dožiadaného súdu vo Švajčiarsku prekladateľom [REDAKOVANÉ].

Dňa 30. októbra 2014 súd uznesením priznal prekladateľovi z francúzskeho jazyka odmenu za prekladateľský úkon.

Dňa 31. októbra 2014 bolo zaslané odvolanie proti uzneseniu o ustanovení správcu dedičstva účastníkom konania na vyjadrenia, ktoré boli dourčené súdu 11. novembra 2014 a 13. novembra 2014.

Dňa 14. novembra 2014 doručil právny zástupca dedičky 2 a dediča 3 podanie, ktorým žiadal o ďalšie preverenie majetku po poručiťke.

Dňa 27. novembra 2014 bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu o ustanovení správcu dedičstva. Krajský súd uznesením z 18. decembra 2014 potvrdil uznesenie okresného súdu; spis bol okresnému súdu vrátený 15. januára 2015.

Dňa 27. januára 2015 právny zástupca dedičky 2 a dediča 3 doručil súdu návrh na postup pri zabezpečení majetku poručiťky.

Dňa 28. januára 2015 bol spis predložený súdnej komisárke na ďalšie úkony v konaní o dedičstve s poukazom na doručené podania a návrhy dedičov.

Dňa 11. mája 2015 správca dedičstva doručil súdu správu o činnosti za prvý štvrtrok 2015. Následne bola správa doručovaná v preklade do anglického jazyka dedičke 2 a dedičovi 3.

Dňa 21. júla 2015 súdna komisárka vyzvala právnych zástupcov, aby oznámili, aké ďalšie dôkazy žiadajú vykonať.

Dňa 7. augusta 2015 bola súdu doručená správa o činnosti za prvý polrok 2015 ustanoveným správcom dedičstva po poručiťelke. Následne boli správy v anglickom jazyku doručované dedičke 2 a dedičovi 3.

Dňa 1. septembra 2015 právny zástupca doručil podanie dedičky 2 a dediča 3 s návrhmi na dokazovanie a vyjadrením k správam správcu dedičstva.

Dňa 23. septembra 2015 na vyžiadanie súdu súdna komisárka oznámil stav dedičského konania.

Dňa 24. septembra 2015 bolo súdnym exekútorom doručené prihlásenie pohľadávky do dedičského konania.

Dňa 29. októbra 2015 bola súdu doručená správcom dedičstva správa o činnosti za tretí štvrťrok 2015.

Dňa 23. novembra 2015 bola doručená správa z banky o termínovanom vklade po poručiťelke s výpismi z tohto vkladu.

Dňa 15. decembra 2015 bola doručená správa správcu dedičstva o aktuálnom stave švajčiarskych účtov.

Dňa 21. januára 2016 boli súdu doručené fotokópie výpisu z bankového účtu vo Švajčiarsku.

Dňa 4. februára 2016 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu dedičky 2 a dediča 3 s návrhmi na dokazovanie vo veci.

Dňa 5. apríla 2016 bola súdu doručená správcom dedičstva správa o činnosti za rok 2015.

Dňa 26. apríla 2016 zaslaná žiadosť ministerstvu spravodlivosti o preverenie spolupráce s Kanadou.

Dňa 28. júna 2016 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu dedičky 2 a dediča 3 s návrhom na vydanie uznesenia, v ktorom vyzve veriteľov, aby oznámili svoje pohľadávky.

Dňa 1. augusta 2016 bol spis vrátený súdnej komisárke na ďalšie úkony; spis bol súdu vrátený 19. septembra 2016.

Dňa 19. septembra 2016 súd uznesením vyzval veriteľov na oznámenie všetkých pohľadávok.

Dňa 23. septembra 2016 bola súdu doručená správa o činnosti za prvý polrok 2016.

Dňa 4. októbra 2016 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu dedičky 2 a dediča 3.

Dňa 26. októbra 2016 bolo súdu doručené prihlásenie pohľadávok veriteľa do konania.

Dňa 31. októbra 2016 bola súdu doručená žiadosť ministerstva spravodlivosti o zapožičanie spisu. Spis bol zapožičaný ministerstvu spravodlivosti 3. novembra 2016 a vrátený 19. decembra 2016.

Dňa 21. decembra 2016 bol spis pridelený inej vyššej súdnej úradníčke a následne z dôvodu personálnej zmeny a z dôvodu rovnomernej zaťažnosti vyšších súdnych úradníkov v súlade s rozvrhom práce na rok 2017 bol 20. marca 2017 pridelený na ďalšie konanie vyššej súdnej úradníčke [REDACTED].

Dňa 19. apríla 2017 správca dedičstva súdu doručil správu o činnosti za rok 2016 s tým, že táto následne bude preložená do anglického jazyka a doručená súdu.

Dňa 4. mája 2017 správca dedičstva súdu doručil na vedomie žiadosť adresovanú riaditeľovi banky o pridelenie poručiťke, resp. jej účtom osobitného manažéra vo veci odblokovania účtov a ďalšej pomoci pri úkonoch vykonávaných správcou dedičstva.

Dňa 27. júna 2017 bol doručený návrh dedičky 2 a dediča 3 na zmenu správcu dedičstva.

Dňa 7. júla 2017 bol spis predložený súdnej komisárke na ďalšie úkony.

Dňa 12. júla 2017 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu dedičky 2 a dediča 3, v ktorom vyzval sťažovateľku k predloženiu podkladov o kompletnom stave majetku po poručiťke.

Dňa 17. augusta 2017 bola súdu doručená správa o činnosti a o stave majetku za prvý polrok 2017.

Dňa 18. augusta 2017 bol doručený súdu prípis právneho zástupcu sťažovateľky, ktorý bol vo fotokópii zaslaný právnenému zástupcovi dedičky 2 a dediča 3.

Dňa 31. augusta 2017 bol súdu doručený e-mail od správcu dedičstva, ktorým zaslal správu dedičom v angličtine.

Dňa 12. decembra 2017 súd vydal výzvu správcovi dedičstva na vyjadrenie, z akého dôvodu došlo k výberom na účtoch, a výzvu právnenému zástupcovi sťažovateľky na vyjadrenie k námietkam a výhradám, ktoré vzniesli dedička 2 a dedič 3.

Dňa 22. januára 2018 bolo súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky.

Dňa 7. februára 2018 nariadila zákonná sudkyňa termín pojednávania o návrhu dedičov na zmenu správcu.

Dňa 2. marca 2018 sa konalo pojednávanie za prítomnosti právnych zástupcov a správcu dedičstva.

Dňa 9. marca 2018 súd vydal uznesenie, ktorým zamietol návrh dedičky 2 a dediča 3 na zmenu správcu dedičstva.

Dňa 12. marca 2018 bola súdom zaslaná výzva banky na poskytnutie súčinnosti vo veci účtov po poručiteľke a bezpečnostnej schránky.

Dňa 13. marca 2018 bol spis zaslaný ministerstvu spravodlivosti na základe žiadosti.

Dňa 15. marca 2018 bolo súdu doručené od právneho zástupcu dedičky 2 a dediča 3 oznámenie, že nemá možnosť zabezpečiť preklad uznesenia o nepovolení zmeny správcu dedičom.

Dňa 19. marca 2018 bola doručená e-mailová korešpondencia medzi dedičmi na založenie do súdneho spisu (dohoda dedičov, závet, potvrdenie).

Dňa 19. marca 2018 bol doručený e-mail v anglickom jazyku od dedičky 2 a dediča 3 na vydanie neodkladného opatrenia.

Dňa 20. marca 2018 bol doručený e-mailom od právneho zástupcu dedičky 2 a dediča 3 návrh na vydanie pokynu na pozastavenie plnení podľa zmluvy.

Dňa 20. marca 2018 súd uznesením pribral do konania prekladateľku na preklad uznesenia o nepovolení zmeny správcu dedičstva do anglického jazyka.

Dňa 22. marca 2018 bola doručená e-mailom od dedičky 2 a dediča 3 žiadosť o zaslanie štvrtročných finančných výkazov za roky 2012 – 2016.

Dňa 27. marca 2018 bolo súdu doručené odvolanie dedičky 2 a dediča 3 proti uzneseniu o zamietnutí zmeny správcu.

Dňa 16. apríla 2018 vykonala zákonná sudkyňa informatívny výsluch právnych zástupcov sťažovateľky a dedičov 2 a 3, pričom bolo dojednané, že právny zástupca oboznámi svojich klientov o vhodnosti komunikácie cez právneho zástupcu a o kompetencii notára a súdu.

Dňa 4. mája 2018 bolo súdu doručené oznámenie správcu dedičstva o zaslaní požadovaných finančných výkazov dedičom e-mailom v anglickom jazyku.

Dňa 15. mája 2018 bola súdu doručená správa o hospodárení za prvý štvrtrok 2018.

Dňa 17. mája 2018 bolo doručené súdu oznámenie o zrušení právneho zastupovania dedičky 2 a dediča 3 [REDACTED].

Dňa 1. júna 2018 bol spis vrátený z ministerstva spravodlivosti.

Dňa 5. júna 2018 bolo vydané uznesenie, ktorým súd návrh dedičky 2 a dediča 3 na vydanie neodkladného opatrenia zamietol.

Dňa 11. júna 2018 boli súdu doručené plné moci od dedičky 2 a dediča 3 pre advokáta [REDACTED].

Dňa 13. júna 2018 bola vypracovaná predkladacia správa pre krajský súd s cieľom rozhodnúť o podanom odvolaní.

Dňa 19. júna 2018 bol spis zaslaný krajskému súdu. Podľa zistenia ústavného súdu krajský súd o odvolaní nerozhodol.

10. Podľa chronológie úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktorá je uvedená v bode 9 tohto nálezu, možno konštatovať, že tieto skutkové okolnosti sa spornými nestali, keďže ani sťažovateľka vo svojom stručnom vyjadrení nemala námietky proti takto opísanému skutkovému stavu.

III.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

13. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 D 137/2011 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

15. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou

„Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. II. ÚS 26/95, IV. ÚS 221/04).

17. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, I. ÚS 54/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

17.1 Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k posudzovanému konaniu konštatuje, že po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov (činnosti notárov ako súdnych komisárov). Po faktickej stránke ide však o zložitejšiu vec, o konanie s prítomnosťou tzv. „cudzieho prvku“, pretože ide o konanie o dedičstve alebo jeho časti, ktoré sa nachádzajú v cudzine, pričom aj poručiiteľka zomrela v cudzine. Okrem sťažovateľky aj ďalší dvaja dedičia žijú v cudzine v rôznych štátoch, čo je niekedy dôvodom potreby zabezpečovania úradných prekladov alebo realizácie úkonov cezhraničnej spolupráce. Na tieto skutočnosti ako okolnosti s časovou náročnosťou poukázala aj predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení.

17.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietáhom.

17.3 Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu dospel k záveru, že závažnými nedostatkami, ktoré narušili plynulosť konania, boli obdobia nečinnosti, v ktorých okresný súd nekonal bez toho, aby mu v tom bránila závažná prekážka.

Krátkodobejšie obdobie pasivity kvantifikovateľné nečinnosťou v rozsahu približne piatich mesiacov zistil ústavný súd v období konania od 6. februára 2012 do 25. júla 2012 a v rozsahu šiestich mesiacov v období konania od 16. júla 2013 do 23. januára 2014.

Okresný súd zostal opätovne nečinný, a to zhruba štyri mesiace v období konania od decembra 2016, keď došlo k personálnym zmenám na okresnom súde a prideleniu spisu inej vyššej súdnej úradníčke, do apríla 2017, keď okresný súd vykonal ďalšie procesné úkony v konaní.

Ústavný súd na druhej strane poukazuje na skutočnosť, že v dôsledku podaných opravných prostriedkov proti rozhodnutiam okresného súdu bola vec dvakrát na krajskom súde, pričom obdobie konania vedeného krajským súdom nemožno pričítať na vrub okresnému súdu, ktorý dĺžku jeho trvania žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť.

18. Ústavný súd konštatuje, že relevantným faktorom, ktorý mal negatívny dopad na plynulý priebeh posudzovaného konania, bol postup okresného súdu a zbytočné priesťahy, ktorých sa dopustil, v dôsledku označených období nečinnosti (v celkovom rozsahu 15 mesiacov). Zároveň konštatuje, že ani úkony, ktoré boli vykonané mimo uvedených období, predovšetkým úkony v priebehu roka 2017 neboli vždy efektívne.

Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ospravedliteľná, pretože počas viac ako jedného roka nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako dedička v predmetnom dedičskom konaní počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02, z novších judikátov napr. II. ÚS 103/2018). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priesťahom, pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci a ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Na personálne zmeny a s tým súvisiace zvýšené pracovné zaťaženie vyšších súdnych úradníkov, na ktoré v danej veci poukázala predsedníčka okresného súdu, nebolo možné prihliadať. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04, III. ÚS 333/07) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (napr. I. ÚS 23/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia.

Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým všeobecné súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia príslušného súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup okresného súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec (I. ÚS 6/06).

19. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

20. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

IV.

21. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

Žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 7 000 € odôvodnila sťažovateľka neprimeranou dĺžkou dedičského konania a s tým spojenou finančnou ujmu, ktorá je spôsobená tým, že nemôže užívať dedičstvo v značne vysokej hodnote.

Vzhľadom na všetky okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané v sume 1 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primárneho finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, a nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (bod 3).

Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Podľa § 135 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v lehote do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi

nezaplatí, zvyšuje sa finančné zadost'učinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplataenia.

22. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom za dva úkony právnej služby, ktorých výšku špecifikovala celkovou sumou 325,42 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu). Za tri úkony vykonané v roku 2018 patrí právnenmu zástupcovi odmena v sume trikrát po 153,50 € a režijný paušál v sume trikrát po 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 488,13 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

23. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2019